

7. Ческидов Н.В. Средства и методы развития профессиональных качеств сотрудников уголовного розыска в процессе физической подготовки: Автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. – Москва: ВНИИФК, 1997. – 23 с.

DYNAMICS OF ENDURANCE DEVELOPMENT IN CADETS OF HIGHER EDUCATIONAL ESTABLISHMENTS OF MINISTRY OF INNER AFFAIRS OF UKRAINE

Anatoliy LUSHCHAK

Pryfarpattya branch National Academy of Inner Affairs of Ukraine. Effectivity of author's programme influence upon endurance development of in cadets has been experimentally proved in the article, basing on selectively aimed development of special physical training.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ УМІНЬ І НАВИЧОК У ВИКОНАННІ СИЛОВИХ ДІЙ КУРСАНТАМИ

В.БІЛОБРОВ, А.ПАВЛОВ, В.БЕЛІК, В.ПОЛЯКОВА

Донецький інститут внутрішніх справ (Україна)
Тверський держуніверситет (Росія)

Аналіз проведених наукових досліджень у нашій країні за останні роки, результат статистичних звітів органів внутрішніх справ свідчать про несприятливу ситуацію зростання кримінальної активності злочинного світу, що одержала розвиток у зв'язку новими економічними умовами [1]. Тому постає своєчасним іноватійне відновлення професійної, бойової і психологічної підготовки працівників міліції для роботи в сучасних умовах. У значній мірі вирішення даних завдань залежить від удосконалення фізичної підготовки курсантів, їхніх умінь і навичок здійснювати рухову діяльність.

У нашому дослідженні на першому етапі ми за допомогою розроблених тестів визначили реальний рівень оволодіння прийомами бойового самбо (ПБС), згодом надійшли 129 курсантів (4-х академічних груп) інституту внутрішніх справ МВ України.

Запропоновані курсантам тести для діагностики рівня оволодіння ПБС були складені із найбільш доступних для курсантів прийомів. Усього було визначено п'ять рівнів. Кожен рівень визначався за допомогою тестів. Курсантові пропонувалося виконати всі 5 тестів. Виконання тестів оцінювалося за допомогою критеріїв «виконано» або «не виконано». 1-й рівень - курсант має теоретичні знання, але не може виконати рухову дію («задня підніжка»); 2-й рівень - виконує прийом зі стандартного положення на неопірному партнері; 3-й рівень - виконує прийом з нестандартних положень (у русі на неопірному партнері); 4-й рівень - виконує прийом у комбінаціях; 5-й рівень орієнтується в різних ситуаціях «бою», виконує комбінації з декількох ПБС екстремальних умовах (змагальні сутички).

Результати першого етапу показали, що рівень оволодіння ПБС був приблизно ~~одинаковий~~ у всіх 4-х групах, що дозволило нам для подальших досліджень виділити ~~дві~~ експериментальних і дві контрольні групи.

Другий етап дослідження показав, що внутрішня потреба до оволодіння ПБС, ~~фізичні~~ фізичні якості (сила, витривалість, спритність, швидкість) сформовані в ~~особистості~~ курсантів. Однак низький рівень теоретичних знань по ПБС, в області ~~рухової~~ рухової культури, а також рухової і координаційної готовності.

Ми висунули припущення, що успішність навчання залежить від наявності умов, ~~необхідних~~ необхідних для освоєння ПБС. Одне з них - готовність того, якого навчають, до освоєння ПБС. Її характеризують наступні передумови: перша - фізична підготовленість, друга - ~~психічна~~ психічна підготовленість, у тому числі і координаційна, третя - психічна готовність.

На пошуковому етапі нашого дослідження використані наступні практичні ~~прийоми~~ прийоми: розробляли окремі завдання для психологічної, фізичної, рухової підготовки, ~~визначали~~ визначали механізм і методи викладання на різних етапах навчання, розробляли ~~педагогічні~~ педагогічні можливості практичних занять, визначалася їхня спрямованість. Наше ~~дослідження~~ дослідження, таким чином, повинне було виявити механізм формування ПБС. Задачі ~~пошукового~~ пошукового етапу наступні: виявити педагогічні можливості практичних завдань з ~~певною~~ певною спрямованістю, що сприяють успішному оволодінню ПБС, визначити для ~~кожного~~ кожного рівня оволодіння відповідні практичні завдання, здійснити діагностику їхнього ~~оволодіння~~ оволодіння і виявити їх динаміку.

Щоб забезпечити достатній рівень психологічної готовності, ми пропонували для ~~навчання~~ навчання тільки ті рухові дії, що знаходилися в зоні стимулюючої складності (що ~~вимагається~~ вимагається в міру збагачення рухового досвіду) і гарантували б безпеку при їхньому ~~виконанні~~ виконанні.

У виділеному нами підготовчому етапі проводилася робота над розвитком рухової ~~(координаційної)~~ (координаційної) готовності. Відомо, що рухові уявлення формуються в міру ~~накопичення~~ накопичення рухового досвіду і фіксуються в довгостроковій пам'яті. Адже чим ~~більший~~ більший руховий досвід, тим імовірніше наявність у ньому представлень, необхідних ~~для~~ для освоєння ПБС, тим швидше може сформуватися орієнтована основа нової дії і ~~відповідна~~ відповідна рухова навичка (2).

Зрозуміло, що координаційні здібності складають основу спритності. Але ~~спритність~~ спритність для кращого освоєння прийомів боротьби повинна бути специфічною, тому ~~вона~~ вона вимагає гарної просторової орієнтації (на килимі в безпорному положенні). Велике ~~значення~~ значення при удосконалюванні спритності займали акробатичні вправи. Вправи на розвиток ~~спритності~~ спритності з арсеналу акробатики підбиралися таким чином, що відповідали рівневі ~~підготовленості~~ підготовленості курсантів. Тому були розроблені варіанти ускладнення простих ~~акробатичних~~ акробатичних вправ Вони були основою для удосконалювання спритності і підготовчими ~~для~~ для освоєння прийомів. Вони підбиралися відповідно до координаційної структури ~~визначеної~~ визначеної групою ПБС, індивідуальними особливостями курсантів, задач ~~навчання~~ навчання.

Акробатичні елементи включалися обов'язково на початку кожного заняття під ~~назвам~~ «розминки», коли не було ще значних слідів стомлення від попереднього ~~навантаження~~ навантаження. Зміна навантажень прямувала по шляху підвищення координаційних ~~здатностей~~ здатностей. Ці труднощі склалися в основному з вимог: 1. До точності руху, 2. До ~~високої~~ високої взаємної погодженості, 3. До раптової зміни обставин.

Надалі, додатково до акробатичних вправ, використовувалися для розвитку ~~спритності~~ спритності спортивні ігри (футбол, баскетбол).

Бойова підготовка співробітників МВС для вирішення службових завдань багатогранна. Усе різноманіття цілей, задач, принципів, засобів, методів і форм організації занять ми об'єднали в поняття «тренувальне завдання». У тренувальному завданні ми виділили кілька основних частин: техніко-тактична, фізична і мобілізаційна.

Мобілізаційна частина завдання характеризує вимоги до ступеня й особливості мобілізації своїх ресурсів, що залежать від рівня фізичної, техніко-тактичної, інтелектуальної і вольової підготовленості. Сюди входить вміння курсанта керувати фізичною мобілізацією, регулювати свій стан від невеликих фізичних навантажень до граничних, керувати своїми почуттями й емоціями, дозувати їх і використовувати максимально, входити в особливі психічні стани, бути максимально зібраним, варіювати ступенем ризику, виконувати ПБС на грані неможливого, з'єднувати всі названі в мобілізації в єдину мобілізаційну готовність. Завдання ранжувалися за ступенем труднощів з урахуванням мобілізаційних ситуацій до твердості реальної служби.

У процесі навчання ПБС ми виділили три етапи, що містять визначені стадії засвоєння. На першому етапі відбувалося початкове розучування ПБС, чому відповідає стадія утворення вміння відтворювати технікові цих прийомів у загальній «чорній» формі. На другому етапі йшло більш заглиблене, деталізоване розучування ПБС. На цьому етапі відбувалося уточнення ПБС і перехід (частково) вміння в навичку. На третьому етапі забезпечувалося закріплення і подальше удосконалювання ПБС, результатом чого формувалася міцна навичка, вона здобула якості, що дозволяють доцільно використовувати його в різних умовах рухової діяльності.

Формування рухової навички супроводжувалося економізацією енергетичних витрат як за рахунок удосконалювання нервово-м'язевої координації м'язів, так і за рахунок збільшення частки участі так званих пасивних сил інерції ваги в здійсненні рухової дії.

Удосконалювалася й автоматизувалася не тільки виконавча, але і контрольна коректуюча частина дії. Вона стабілізувалася стосовно можливих змін умов рухової задачі у своїй узагальненій схемі.

На даному етапі навчання ПБС використовувався змагальний метод як у відносно елементарних формах, так і в розгорнутій формі. Порівняно з іншими методами він дозволяв поставити найбільше високі вимоги до функціональних можливостей організму і тим сприяти їх найбільшому розвитку, максимально наблизивши практичної діяльності співробітників міліції. Одночасно з фізичною і тактико-технічною підготовкою змагальний метод розвивав морально-вольові якості.

У результаті упровадження викладеної методики відбувся процес якісного і кількісного удосконалення рухових умінь і навичок курсантів. Відбулося значне збагачення в техніко-тактичній, психологічній і фізичній підготовці. Запропонована модель підготовки співробітників МВС розвиває здатність мислити і діяти в умовах, що наближені до реальних. Відбулося формування соціальних і особисто значущих ціннісних орієнтацій. У більшості курсантів розвинулися ті фізичні якості, що необхідні в службовій діяльності.

Література

1. Зацюорский В.М. *Фізичні якості спортсмена*. - М.: Фізкультура і спорт, 1987. - 130 с.
2. *Шляхи підвищення ефективності бойової підготовки слухачів у навчальних закладах МВС РФ. Тези науково-методичної міжвузівської конференції*. - Орел, 1994. - 134 с.

THE PECULIARITIES OF FORMATION OF SKILLS IN THE PERFORMANCE OF FORCE ACTIONS BY CADETS

V.BELOBROV, A.PAVLOV, V.BELIK, V.POLJAKOVA

Donetsk Institute of Internal Affairs (Ukraine)

The Tver state university (Russia)

In the article the reasons of insufficient effective force actions of police workers are covered, the detailed critical analysis of existing training of the experts basing on the ineffective receptions, methods, rules and forms of training (is given within the framework of traditional technologies). The technique, capable to create more favorable atmosphere for introduction of innovations in the process of training is offered to fighting in power structures.

ПРО ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ОВС ДО ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ФІЗИЧНОГО ВПЛИВУ

О. ІВЛЄВ, А. КОСТЕНКО

Донецький інститут внутрішніх справ МВС України

У сучасних умовах у зв'язку з економічними, політичними і соціальними процесами в країні, істотно ускладнилася і діяльність органів внутрішніх справ (ОВС). Зростає тут різні, насамперед слабка професійна підготовка (складові – бойова та технічна підготовки) і технічна база, а також слабкий правовий захист.

Діяльність правоохоронних органів ускладнилася ще і тим, що в даний час спостерігається значний відтік, звільнення підготовлених у всіх відносинах кадрів. На зміну їм приходять випускники навчальних закладів МВС, що у кращому випадку, змушені узагальнювати й адаптувати отримані знання для використання на практиці (чергу підвищує вимоги до системи їх підготовки у вузі).

Це веде до того, що в екстремальних ситуаціях працівники ОВС нерідко демонструють розгубленість і безпорадність, поступаються правопорушникам у силі і чисельності, не вміють у тактичному відношенні правильно застосовувати прийоми ведення бою (аналіз судової практики показує, що працівники міліції при затримці злочинців застосовували прийоми тільки в 13% випадків, допускаючи при цьому грубі помилки при їхньому виконанні [1]). Втрачаючи самоконтроль над собою, вони ведуться до різному. Ми спостерігаємо, що в цих умовах загальмовується мислення, порушується пригадування наказів, інструкцій, зростає розгубленість – усе це підвищує ймовірність до використання стереотипних рішень. Інші перебуджуються, стають агресивними і запальними, іноді виявляють агресію, що також не сприяє прийняттю правильного рішення. У третіх підвищується навіюваність і розмовна активність, вони не можуть зати наказ того, хто дасть чіткі вказівки.